

Dimecres IV

Ct 2,8-14; Lc 1,39-45

Desembre 21

*P*ER AQUELLS DIES, Maria se n'anà de pressa a la Muntanya, en un poble de Judà, va entrar a casa de Zacaries i saludà Elisabet. Tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria, l'infant va saltar dins les seves entranyes, i Elisabet quedà plena de l'Esperit Sant. Llavors va exclamar amb totes les forces: «Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes! Qui sóc jo perquè la mare del meu Senyor em vingui a visitar? Tan bon punt he sentit la teva salutació, l'infant ha saltat de goig dins les meves entranyes. Feliç tu que has cregut: allò que el Senyor t'ha anunciat es complirà.»

☒ **Preparació:** Esperit Sant, vull rebre amb alegria la teva paraula, com la va rebre Joan en el si d'Isabel.

☒ **Lectura:** La visita de Maria a Isabel recorda el passatge del trasllat de l'arca a Jerusalem (2Sa 6,1-11), quan David va sortir cap a les muntanyes de Judà duent amb joia l'arca de l'aliança. Els paral·lelismes són clars: David es pregunta: «Com pot entrar al meu palau l'arca del Senyor?», i també Isabel, estranyada i joiosa diu: «Qui sóc jo perquè la mare del meu Senyor em vingui a visitar?». Hi ha benediccions en tots dos relats: el Senyor va beneir un tal Obed-Edom, que va acollir l'arca a casa seva, i Isabel beneeix Maria i el fruit del seu ventre. Finalment, hi ha els tres mesos que es queda l'arca a casa d'Obed-Edom i també Maria a casa d'Isabel. Sembla que Lluc vol dir-nos que estem davant un nou trasllat, ara en la nova aliança, de Jesús, que s'ha entranyat, encarnat en el si de Maria.

⊠ **Meditació:** El que en principi l'àngel ha esmentat per provar el que diu (Lc 1,36: «També Elisabet, la teva parenta, ha concebut un fill a les seves velleses»), en Maria es converteix en un ressort que salta en el seu interior i la mobilitza per al servei: la meva cosina em necessita. Tant de bo que jo pari aquesta mateixa atenció de Maria envers totes les necessitats de servei que hi ha al voltant. Tant de bo que facin posar-me en moviment per sortir de mi mateix i anar a trobar l'altre que em necessita. I que l'evangeli sigui per a mi motiu d'alegria, com ho va ser per al Baptista, que va saltar de joia en el si de la seva mare. És l'alegria que vull viure i portar als altres, com ho va fer Maria.

⊠ **Oració:** Senyor, Maria se'n va anar «de pressa», diu l'evangeli, a casa d'Isabel. Just després de marxar l'àngel. Els teus deixebles, quan tu els ho diguis, faran igual, «immediatament» deixaran les seves xarxes per seguir-te. Sembla que és una característica del teu seguiment: estar alerta, atents a la teva crida per saltar, per posar-nos en camí i seguir-te, i servir-te, i portar-te als altres. Maria va ser la teva primera i millor deixeblla, l'exemple de tots els qui et seguim. Per això és beneïda entre totes les dones i homes. Que ella m'ensenyi i m'ajudi a fer del seguiment, servei.

⊠ **Contemplació:** «Maria es va convertir en la primera custòdia de la història» (José Luis Martín Descalzo).

⊠ **Acció:** Com Maria, jo també vull encarnar Déu, fer-lo carn, humanitat, entranyar-lo dins meu i dur-lo amb alegria als altres.